

ESQUERRA

Voldriem que fos
bandera d'allibera-
ció, bandera desple-
gada, voleiant al
vent, que no conegué
recels ni peti-
teses, bandera bri-
llant de serenor...

NÚMERO I

PREU 15 cèntims.

DISSABTE, 16 DE JUNY DEL 1934

ANY I

Nº 9094.

Editorial

per A. DOT ARXÉ

Convençuts de la necessitat d'ocupar un lloc en la palestra periodística i amarats de fe en l'eficàcia i el fruit de la nostra doctrina, ens hem imposat el deure de reprendre les tasques que iniciàrem l'any 1930, amb la fundació del setmanari «Acció Ciutadana», avui portantveu del Partit en la Federació Comarcal de Girona.

Per complir amb aquest deure ens ha calgut fer un esforç que creiem que els nostres llegidors el rebran amb simpatia. Consisteix en l'establiment d'uns tallers d'impremta propis.

Ens ha obligat a aquest establiment, a més del desig de què el nou setmanari sigui penyora de fortitud i decisió, el constatar que hi ha encara algú que no sap sobreposar-se a l'instint de submissió.

Aquest nou setmanari, òrgan del Partit de la Federació Comarcal d'Olot, es diu ESQUERRA i ve a continuar la tasca que emprengué «Acció Ciutadana». El mateix programa i gairebé els mateixos homes, la mateixa línia de conducta acomodada a les actuals circumstàncies.

«Acció Ciutadana» venia, a l'any 1930, per tal de produir entre els nostres ciutadans l'afany de dignificar la seva vida. Fruit d'aquell afany fou l'adveniment de la República.

ESQUERRA ve a l'any 1934, per a refermar els principis que donaven alè a aquella tasca; per a possibilitar l'estat de consciència que es necessita; per a rescatar la República; per a fer acte de presència a l'hora de la lluita que s'apropa.

ESQUERRA, setmanari de partit, preté no ésser clos tancat en allò que no sigui fonamental en la doctrina en què s'inspira, voldriem que fos bandera d'alliberació, bandera desplegada, voleiant al vent, que no conegués recels ni petiteses, bandera brillant de serenor. I aquest afany procurarem complir-lo.

I amb tot i que són molts els atacs que homes nostres han rebut, en aquests temps que havem estat sense setmanari, atacs inspirats en el despit i en afanys i apetències inconfessables, no voldrem enfondir diferències; si hem de referir-nos a algun d'aquests atacs ho farem d'una manera objectiva, sincera, sense barrejar-hi apreciacions ni sentiments personals; serà la millor manera de fer comprendre la seva injustícia, ara que els fets l'han confirmada.

Persegüim encara, amb ESQUERRA, un altre objectiu. En interès de Catalunya i la República no podem desconèixer que la naturalesa d'alguns fets poden fer necessària una obra de conjunt i que l'eficàcia de tota gestió depèn, en gran part, de l'extensió de confiança que obtingui; per tant, fidels en la nostra conducta, no farem res que impossibiliti l'harmonia de relació entre els partits que combreguin amb ideologies afins; mantindrem, naturalment, la nostra fermesa en la defensa dels nostres punts de mira; tenim a més un alt sentit de la nostra dignitat que pugna amb actuacions que no tinguin una explicació prou clara, i aquestes les rebutjarem amb energia.

Demòcrates conscients, procurarem que la manca de decisió i de lleialtat d'uns homes no sigui considerada com a vici de doctrina; per això, fent-nos ressò d'un imperatiu de l'hora, recomanem als homes d'esquerra una estreta disciplina.

Coincidents les voluntats, la bonesa del nostre pensament impregnarà totes les coses i allò que és obra del nostre esforç es mantindrà amb fermesa i prosseguirà el seu camí.

Catalunya, en el seu doble aspecte, el d'estructura i el d'humanitat, serà el que voldrem nosaltres.

Una revisió necessària

per M. SANTALÓ

La consciència ciutadana es fa més ferma i més clara a mida que augmenta el nombre de persones disposades a l'esforç d'observar la vida quotidiana i de meditar el què pot fer-se per a millorar-la segons les contingències del món i particularment segons les contingències dels país on vivim. Això és política, l'art més noble entre totes les arts, com ha dit fa poc el primer polemista parlamentari Indaleci Prieto. I cal fer política així: il·luminant raonadament la nostra consciència per a que guii la voluntat vers el camí d'emancipació més dreturer, sense les vacil·lacions característiques de les tendències espontànies i sentimentals. Cal fer-la essent cada vegada més homes, específicament i excel·lament més homes.

Aquesta i no cap altra era la finalitat pretesa pel Partit Republicà Federal de les comarques gironines, quan en començar l'any 1923 va trucar a les portes de les organitzacions demanant als correligionaris l'opinió sobre algunes qüestions cabdals de doctrina republicana. Amb les respostes de l'enquesta, passades pel sedàs d'una assemblea, va teixir-se una *Declaració* que ha servit de guiatge deu anys, durant els quals s'ha vist com la lleialtat en l'obra pròpia i la col·laboració entusiasta de tots els militants, aconseguia traduir en realitat civil la major part de l'ideal immediat de llavors, definit sota el signe permanent de *República*.

Aquest era el mot d'ahir i aquest és el mot d'avui: República. Però els mots-producte de la convivència humana tenen la seva vida pròpia que els fa augmentar i precisar la significació. República, avui, vol dir quelcom més que en temps de Plató, que en temps de la Revolució francesa i que en l'any 1923. I és precís saber-ho exactament, per tal d'encaixar-hi la visió de les realitzacions possibles i endagar la conducta individual al servei d'una obra de fiscalització depuradora i estimulante alhora. Cal revisar, a casa nostra, la *Declaració* de 1923, teixint-la de nou entre tots i incorporant-hi el què l'experiència i el pensar aconsellin. La Directiva de la Federació de Comarcals no pot ajornar aquesta tasca. Per a molts, així, la creença s'esdevindrà convicció, i s'enfortirà la cohesió i l'eficiència de les organitzacions, immunitzant-les contra tota mena de defalliment i de derrotismes.

La Llei de Contractes de Conreu

La Constitució de la República i l'Estatut de Catalunya són clars en concretar que és competència del nostre Parlament, el legislar sobre aquestes matèries; per això fou votada unànimament aquesta Llei. Però a la Lliga Catalana (?) li ha semblat que els seus interessos estaven en perill i no ha vacil·lat al trair una vegada més a Catalunya.

Els sabran el perquè ho fan. Nosaltres sols sabem que tota obra de Judes té la seva condemna i que possiblement ara perdran els bous i les esvelles.

Recomanem disciplina i atenció. La dignitat de Catalunya i la República és per damunt de tot i cal salvar-la.

En aquests moments la veu de Lluís Companys ha de guiar-nos. Escoltem-la:

"La vida no val la pena d'ésser viscuda si no es dedica a la defensa d'un ideal"

"Hem de refer l'ànima de la nacionalitat Catalana"

"Mentre la Generalitat estigui a les meves mans i em quedi un raig de vida, estarà completament garantida la dignitat de Catalunya"

"Aplicarem la Llei a uns i altres a l'objecte que es compleixi exactament el què ha votat el Parlament de Catalunya"

Als amics de la nostra Llengua Catalana

per R. CALM (Membre de la Comissió Delegada d'Olot)

En reprendre les nostres tasques periodístiques locals, estroncades quan el setmanari «Acció Ciutadana» passà a ésser òrgan del P. N. R. F. de les terres gironines, ens plau adreçar uns mots als amics de la nostra llengua vernàcula, als quals fem un cordial prec, per tal que no abandonin les Institucions que, com la Protectora de l'Ensenyança Catalana, han realitzat i realitzen encara una tasca de propaganda patriòtica i nacionalitzadora digne de tota lloança, simpatia i decidida col·laboració de tots els qui anhelin posseir un esperit racialment català.

No és el nostre propòsit fer una detallada història del camí que, en aquest sentit, ha recorregut ja la Protectora, ni parlar dels sacrificis que han estat necessaris per a vèncer els diversos obstacles que l'han entrebancada, més d'un cop, en la seva marxa, com tampoc volem glossar el treball excel·lent que ha portat a terme, en la difícil tasca de redreçament, purificació i difusió del nostre idioma, arreu de Catalunya. Avui solament ens interessa fer observar que la tasca de la Protectora, no obstant comptar amb un govern català autònom, no obstant poder emprar el català en l'ensenyament primari, gràcies al Decret de Marcellí Domingo, no obstant gaudir d'aquestes garanties de protecció, la Protectora de l'Ensenyança Catalana, entenem nosaltres, no ha pas acabat la seva

missió, sinó que encara li queda força feina a fer, i a la realització d'aquesta feina, tots hi hem de col·laborar i aportar-hi el nostre esforç.

La tensió política que hem viscut aquests darrers anys, ens ha absorbit l'atenció a tots, àdhuc als dirigents de la Protectora els quals en moltes encontrades catalanes, han deixat paralitzada la seva patriòtica i nacionalitzadora propaganda.

Cal reprendre de ferm la tasca de treballar Catalunya endins i recordar que la llengua, que és la sang del nostre esperit, mai és massa protegida.

Cal tenir ben present que la nostra llengua no acaba pas la nostra missió en les nostres escoles primàries, en algunes de les quals, possiblement, s'aplica amb negligència l'esmentat decret sobre bilingüisme de M. Domingo; convé saber que la nostra llengua és totalment bandejada dels nostres centres d'ensenyament secundari, en alguns d'aquests centres, com succeeix en el nostre Institut Elemental, hi ha professors (segons les nostres referències) que actuen amb una manifesta hostilitat contra la nostra parla, professors que, per més vergonya nostra, són fills de Catalunya.

No tenim bons llibres, en català, que puguin servir de model o de text als nostres escolars, tant de primera ensenyança, com secundària, com superior. Per tant la

Quan nosaltres diem que estem disposats a deixar la vida, quan nosaltres diem això, no diem una paraula vana ni fem una frase de míting i d'exaltació...

El qui en aquests moments no està amb confiança i obediència sota la nostra rígida disciplina, no està amb nosaltres...

Protectora, a més de vetllar per tal que no manquin càtedres de català en els nostres centres de segona ensenyança i en tots els centres d'educació post-escolar, pot realitzar una bella tasca editorial, posant a la disposició de professors i alumnes llibres catalans que pel seu estil i mètode, com per la seva acurada confecció material i mòdic preu, puguin competir amb tots els seus similars i acabin imposant-se per la seva superioritat educadora.

Tots els qui estimin Catalunya i vulguin col·laborar efectivament al seu redreçament nacional, per mitjà de la cultura, pensin que el llenguatge n'és l'eix d'aquesta cultura i per tant meditin bé el manament patriòtic que cometem, al donar-se de baixa i abandonar les files de la Protectora de l'Ensenyança Catalana, a les quals, en lloc de desertar-ne, cal aportar-hi, cada dia, més simpatitzants.

El Ple de l'Ajuntament

Corresponent al proppassat
dimarts, dia 5 dels corrents

Es dona possessió del càrrec de regidor al nostre amic Ramon Calm Clota, esmenant així l'injust acord pres per l'Ajuntament en el dia de la seva constitució.

Al donar-se compte de la sentència, en virtut de la qual es donava possessió del càrrec de regidor al senyor Ramon Calm, el conseller-regidor de Cultura, senyor Casademont, prengué la paraula i en nom de la majoria féu un breu parlament, dient, en resum, que la majoria, el dia de la constitució de l'Ajuntament havia anat a la reunió de constitució, sense posseir un criteri que els semblés poder raonar sobre la incompatibilitat del Sr. Calm, però que després de la intervenció del Sr. Garganta havien cregut servir bé la justícia i el seu partit, votant en contra de l'esmentat senyor Calm, i així ho feren, però que la seva actitud no obeïa pas a cap maniobra política, ni personal. Es planyé que l'Audiència Territorial de Catalunya no els hagués donat la raó i que ells, tot i no haver explicat el seu criteri, havien emprat solament la raó de la força dels vots i ho havien fet *amb plena consciència*. Demanà la paraula el senyor Ramon Aubert i adreçant-se a la majoria, els digué que s'alegrava que almenys avui haguessin exposat un criteri, el qual, encara que pobre, responia a la manera d'ésser de la majoria. Exposà que l'Esquerra, abans de presentar en candidatura al seu correligionari senyor Ramon Calm, s'havia assessorat amb persones de reconeguda competència i que per això l'Esquerra esperava que aquest recurs seria fallat en la forma justa en què ho ha fet l'Audiència de Catalunya.

El senyor Garganta demanà la paraula i en un discurs llarg, confús i molt sovint contradictori, feu constar que el seu criteri, en aquest assumpte, era inflexible, i que no obstant reconèixer competència i autoritat a les persones que havien emès la sentència, objecte d'aquest debat, ell continuava mantenint el seu punt de vista.

El senyor Calm, en breu, però contundent parlament, exposà com tant ell com el Partit al qual pertany, havien tingut una gran satisfacció, en poder constatar com l'Audiència territorial de Catalunya, regentada per eminents homes de Dret, especialitzats en la interpretació de les lleis, havien dictat una sentència, plenament d'acord amb el criteri que ell exposà raonadament el dia de la constitució d'aquest Ajuntament. Es lamentà que en l'esmentat dia no hagués tingut una allocució prou afortunada, per a convèncer

la majoria, la qual, segons havia manifestat el senyor Casademont, estava mancada de criteri (cosa que qualifica durament el Sr. Calm), servint-se del que exposà el senyor Garganta, i recolzant, d'aquesta manera, una actitud personal, que els ha menat a tots al ridícol. Dirigint-se al senyor Garganta, li digué que entenia una pèrdua de temps, l'entaular novament una polèmica sobre el caràcter que tenien els seus serveis professionals. Homes especialitzats en la interpretació de les lleis, consellers d'un Govern, en el qual hi ha una representació del Partit en què milita el senyor Garganta, els havia definit, com a tècnics i per tant de caràcter secundari o superior, i per consegüent, semblava lògic i prudent acceptar com a bo i just aquest criteri, i en conseqüència sobrerar una nova discussió sobre aquest extrem.

Recollint les darreres paraules del senyor Casademont, digué que li plavia haver sentit dir del representant de la majoria que l'actitud dels seus components no obeïa cap repressàlia entre cap partit, ni persona, i que per tant esperava poder treballar en les qüestions referent a l'administració municipal, amb aquelles garanties de respecte i tolerància ideològica que són necessaris per a dur a terme una fiscalització que faci la tasca municipal eficaç.

El senyor Garganta intervingué novament. Amb un to de suficiència, com és en ell costum, s'estranya de la modèstia del Sr. Calm, qui donava, al seu entendre, massa autoritat al Sr. Conseller de Cultura de la Generalitat i als Magistrats de l'Audiència. Cremat per l'al·lusió del Sr. Calm, el qual, d'una manera fina i intel·ligent, el titllà d'intrús, en aquesta qüestió, s'entregué una bella estona, fent broma, comparant el Sant Pare amb en Gassol, dient que el primer el considerava, a vegades, infalible i que al segon no li considerava mai, i menys en aquest assumpte que ell tan havia estudiat. Per tant s'aferrava al seu criteri, per considerar-lo encertat.

Per considerar-ho com la quadratura del cercle, ço és com un impossible, el convèncer al senyor Garganta, el senyor Calm no volgué intervenir més en aquest debat, donant-lo per acabat la Presidència.

Tot seguit es proseguí l'estudi i aprovació dels restants punts de l'ordre del

dia, els quals foren aprovats, sense gaires intervencions dels senyors regidors.

A l'hora dels precís i preguntes, el company Aubert, en nom de l'Esquerra, pregà que constés en acta la més enèrgica protesta, contra la conducta dels senyors regidors de la majoria per haver assistit amb caràcter semi-oficial, a la processó del Corpus.

Certament és lamentable que per una manca d'entesa entre les forces republicanes, que lluiten per ideals afins, havem de veure el govern de la nostra ciutat a mans tan desafectes a les institucions republicanes democràtiques i tan negligides o burlades les lleis fonamentals del règim republicà que propugnen l'alliberació espiritual de tots.

El senyor Garganta demanà reiteradament la paraula i dels molts precís que féu cal subratllar el que es refereix al proveïment de la plaça d'arquitecte municipal.

En escoltar el prec del senyor Garganta, ens vingué a la memòria jornades municipals anteriors, en què l'esmentat senyor no havia pas defensat un criteri igual.

Es veu que hi ha individus la inflexibilitat de criteri dels quals està supeditada a les conveniències personals o de partit.

ESPORTS

El passat diumenge, dia 10, l'Olot F. C. va desplaçar el seu primer equip a St. Hipòlit de Voltregà per a celebrar un partit amistós en el camp d'aquest.

Segons les referències que es tenien de l'equip de Sant Hipòlit, feia tèmper un resultat molt catastròfic per part dels nostres, ja que les victòries aconseguïdes per dit equip en camps contraris i equips de la valua del Manlleu i Ripoll, no feien creure altra cosa.

Sortosament van fallar els pronòstics que s'havien fet, en quant al resultat, ja que l'equip nostre, després d'un partit molt interessant i mogut, va aconseguir la victòria per 3 gols a 2. Per tant cal felicitar-nos de tan ressonant victòria i a l'ensems també als jugadors, que sense distinció compliren el seu comès.

En el camp local, van jugar la Penya Joventut i l'Atletic Club Ampurdanès, de Figueres. El partit en si no va tenir res de particular: sols pot destacar-se l'actuació del tercer defensiu dels locals. El resultat fou d'un empat a 2 gols.

Per a diumenge vinent es prepara un encontre entre els primers equips de l'Olot F. C. i F. J. C. a benefici del material de l'Olot. Promet ésser molt disputat.

Pel dia 24, s'anuncia la vinguda del Centre d'Esports de Ripoll.

Plana d'Arts i Lletres

Notul·les.
Fragment d'un llibre

Clarà premiat

L'il·lustre escultor olotí En Josep Clarà, ha obtingut enguany el premi Campeny sobre escultura, atorgat per la Generalitat de Catalunya.

Celebrem aquest nou triomf de l'artista llorejat que tan alt ha posat el nom de Catalunya i d'Olot, la seva terra nadiua.

Exposició de dibuixos de V. Solé i Jorba a la Sala Vayreda

L'artista En Vicens Solé Jorba, ha tingut oberta al públic, en la nostra Sala d'arts, una nodrida exposició de dibuixos, alguns d'ells acolorits.

El vigor realista hi reexceix d'una manera brillant.

Barnades a Mallorca

El pintor En Ramon Barnades, junt amb la seva esposa, es troben a la illa de Mallorca, on ben segur el nostre artista pintarà bells recons d'aquell paisatge tot meravella. Ja no cal dir que esperem poder admirar aviat i d'aprop les teles que hagi fet a Mallorca aquest jove artista.

Sobirania popular

per J. M.^a MIR MAS DE XEXÀS

Idees, imatges, pensaments subjectivament desenvolupats aporten a la intel·ligència col·lectiva una selecció dinàmica promotora de l'evolució social. El temps, els segles i les inquietuds s'avantposen als atavismes ancestrals, per més que la intolerància i la incomprensió aixequin barriers inestables i expugnables. Així ens trobem que, allò que semblava bo llavors, adés esdevé abominable i inhumà.

Per exemple: el que anomenem sobirania indefiniblement varia de concepte i alhora es demostra filosòficament que és quelcom extraordinari que no entra en la cleda axiomàtica i no assoleix tampoc un valor abstracte. El lliure pensador posseeix una ampla autonomia per a capir-ho i expressar-ho al propi arbitri. Ni Ortega i Gasset (Josep), ni Bernard Shaw, ni Einstein, ni Spengler, ni el més autoritzat au-

En aquesta secció també donarem una rescenció

dels llibres que s'ens enviïn

Exposició al Casal d'Olot i de la Garrotxa

El Casal d'Olot i de la Garrotxa, a Barcelona, ha inaugurat el seu domicili amb una exposició d'obres d'uns quants artistes de l'Escola Olotina. J. M.ª Capdevila va donar a l'esmentat local una interessant conferència sobre la pintura i el paisatge olotins. Actualment s'hi ha obert una altra exposició de fotografies del paisatge d'Olot.

Un llibre de Mir Mas de Xexàs

Dintre pocs dies es posarà a la venda el llibre «República i Autonomia» original del nostre company J. M. Mir Mas de Xexàs. Aquest volum porta un interessant pròleg del publicista i historiador Carles Rahola. Valdrà 2'50 ptes. i contindrà 160 planes. En aquesta pàgina de les arts i de les lletres ja hi publiquem un fragment de l'esmentat llibre.

Paisatge d'Olot - Original de Ramon Barnades

todidacte tenen dret a imposar com a única i veritable la tesi que ens ofereixen. Podrem, en tot cas, acceptar com a millor la que més opinió arrabassi. Avui, però, la sobirania pertany a la voluntat popular. Una imposició individual i despòtica passa pel sedàs del poble civilitzat, qui s'adona de la seva esclavitud injusta i destrueix per la cultura les falsedats tradicionals i s'empara tot seguit en el concepte modern i savi de què ell, el poble, és sobirà. La sobirania, doncs, equival al poder. El jou a que hom es sotmetia per la llei del més fort es transforma per la ideologia liberal i democràtica que anul·la el fals poder oligàrquic i feudalista dels monarques, comtes, vescomtes, barons, virreis i abacòmits. I mentre el món no s'uniformi en uns drets civils, governamentals i penals que puguin crear una poderosa Societat de les Nacions, derivada de totes les voluntats nacionals o sigui la voluntat universal del poder, devem limitar-nos a concebre la sobirania popular dintre el marc biològic dels països més o menys lliures,

però enrolats cap una fita estatalment democràtica.

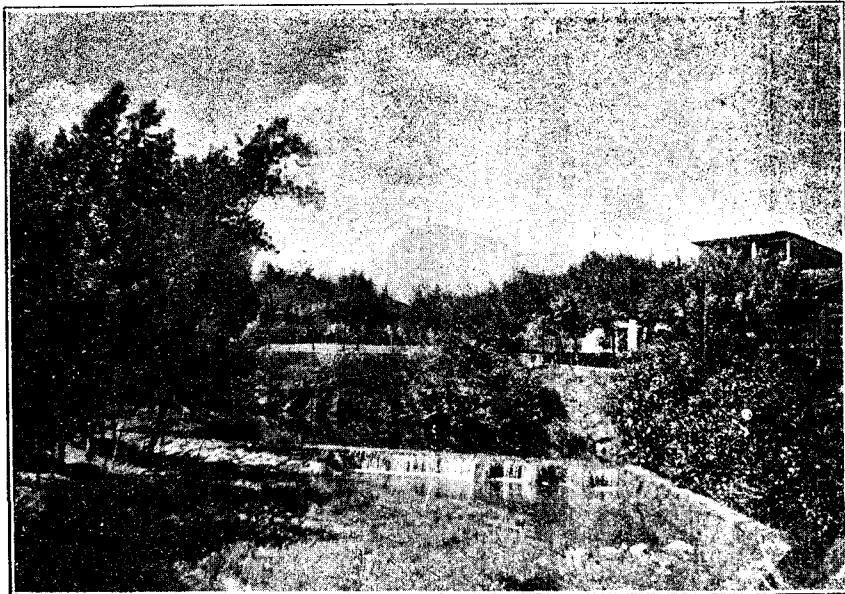
I com que la voluntat popular, la sobirania dels ciutadans de les terres hispàniques, el poder dels pobles ibèrics s'ha controlat amb la confiança posada en la República, després d'haver esbandit, per mitjà de les eleccions populars del 12 d'abril del 1931, l'antic règim monàrquic i les despulles d'una dictadura onerosa, és per això que, davant d'aquesta voluntat sobirana, tots els ciutadans devem acatar i apuntalar el nou règim democràtic i esvaire els residus pertorbadors de la tradició monàrquica.

Per tant, dedicarem el següent capítol a definir els conceptes de República, tot comparant aquesta amb la monarquia.

Del llibre «República i Autonomia» que actualment està en premsa..

TURISME

per R. PLA I CORAL

Ha arribat altra vegada l'estiu i amb ell, com tots els anys, l'època que la gent es desplaça, cercant en els viatges un motiu d'alegria i esbargiment.

Com tots els anys, també ha començat per Olot la vinguda de forasters, atrets pel conjunt simpàtic de la nostra Ciutat i, sobretot, per la incomparable bellesa del nostre paisatge.

Cada any en vénen més, cada any podem notar un increment més acusat del moviment turístic a la nostra població. Els hotels, més que ningú, ens ho sabrien dir. I això que no fem res, gairebé res per l'endegament d'aquesta font de riquesa que és el turisme. Amb l'excusa que Olot no ho necessita, que té vida pròpia, amaguem la nostra mandra i la nostra indiferència.

Vulgui però la sort que no haguem de rectificar, quan sigui massa tard, aquest equivocat criteri. De mitjans de riquesa una població no en té mai prou. I la ja excessivament perllongada crisi dels tallers d'estatuària i de l'art de la construcció junt amb la que podria iniciar-se en la indústria del gènere de punt, són símptomes que no poden afalagar ningú.

Per això veurem sempre amb simpatia tot quant es faci al voltant del problema turístic. Creiem, per tant, que ha estat un encert digne de tot elogi la construcció d'un stand olotí en la Secció de Turisme de l'actual Fira de Barcelona. Però és precís no aturar-se aquí, sinó que amb tenaç perseverança, autoritats, corporacions i pú-

blic, han de posar-hi el màxim esforç, tota vegada que tots hi tenim la nostra part a prendre.

A continuació, volem apuntar algunes suggerències encaminades a l'endegament d'aquesta qüestió de tan vital interès per a la riquesa de la Ciutat.

El punt flac del problema. — Comencem pel més difícil: per la part llastimosa que se'n diu, o sigui pels cabals que fatalment han de necessitar-se per tal que aquesta empresa doni els seus fruits.

El primer factor indispensable per tal de fer reeixir aquesta empresa, és la propaganda. I no una propaganda a mig fer, raquítica i amb el propòsit d'estalviar-hi pessetes, sinó una propaganda que tant en intensitat com en extensió arribi el més enllà possible. I això costa diners. Manera d'arbitrar-los? *That is the question!* Tot ens està bé al públic mentre no ens toquin de la butxaca. Però convé superar aquesta dificultat. Tota vegada que dels avantatges del turisme ens n'havem de beneficiar tots, tots hi havem de dur la nostra cooperació entusiasta. Sacrifici? Cap! No es tracta de fer sacrificis, ja que l'èxit de la nostra empresa ens ha de reportar cent per ú.

Nosaltres creiem que el fons econòmic necessari podria recollir-se mitjançant una part aportada pel Municipi amb una partida suficient i fixa consignada en el pressupost i una altra part per una subscripció voluntària entre el comerç i les nostres entitats econòmiques, polítiques i recreatives, cada qual segons les pròpies for-

ces. També podrien organitzar-se periòdicament festivals i espectacles destinats a engròixir el fons del qual parlem. Hi ha encara altres mitjans per arbitrar recursos que exposarem en un dels nostres propers articles quan parlem concreta i detalladament d'aquest importantíssim aspecte que ofereix el problema de la nostra atracció turística.

Si no hi estalvièssim pessetes i amb una propaganda activa i eficaç duta a terme per persones intel·ligents, els seus efectes els tocaríem dintre poc.

Temps enrera, deu fer cosa de tres anys, s'imprimiren uns cartells i uns fascicles de propaganda que ignorem com van ésser distribuïts. Passat dels que vam veure exposats per Olot -que poca falta hi feien- no en vam veure enlloc més. Els cartells, artísticament, estaven bé i acomplien abastament el seu comès i d'haver estat distribuïts pròdigament i amb intel·ligència no dubtem que haurien tingut -si no van tenir- la seva eficàcia. Quant als fascicles no podem dir el mateix, doncs eren una cosa lamentable. Denotaren un tal grau d'esquifidesa, de «vull i no puc», a més a més de la poca cura que es tingué en la qualitat i selecció de les fotografies que l'il·lustraven, que més que acreditar-nos ens desacreditaven.

Ja ens consta que tots aquests defectes foren deguts més que a altra cosa, a les dificultats econòmiques per les quals es trobà el comitè pro turisme que aleshores existia. Precisament per això volem posar de relleu la conveniència, per quan s'emprenguin novament aquests treballs de no pensar en res més fins que es tingui sol·lucionada la importantíssima qüestió de la part econòmica.

Per acabar aquest article, una mica massa llarg ja, volem posar de relleu la conveniència de crear un ambient propici per una ferma i constant campanya en pro del turisme. Els primers en aquesta campanya, després de l'autoritat municipal, han d'ésser els periòdics locals. A la premsa correspon la tasca de desvetllar l'interès de tots els ciutadans per aquesta croada que tants i tants beneficis reportaria a la Ciutat. Nosaltres, a partir d'aquest primer número, prometem ocupar-nos-en constantment i esperem que, amb ESQUERRA, tots els periòdics locals voldran ésser-hi en aquesta campanya. També volem dirigir-nos a les nostres entitats, de qualsevol caràcter que siguin, invitant-los per tal que ens acompanyin en aquesta tasca. De l'esforç de tots, de la iniciativa de tots, ha de sorgir el coronament de la nostra obra: el fer d'Olot una vertadera estació turística, constantment i intensament visitada.

El proper article es titularà «L'embelliment de la ciutat».

NOTICIARI

INAUGURACIÓ. Dissabte passat, dia 9, tingué lloc la inauguració de la Sucursal de la Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya en aquesta ciutat. L'acte revestí gran solemnitat oficial, puix que hi assistiren destacades personalitats. Recordem les següents: Serra i Moret, Tallada i Estapé, Consellers de l'esmentada Caixa d'Estalvi; Puig Pujades, Comissari de la Generalitat a les Comarques Gironines; el Director General de la Caixa, el Dr. Solé i Pla, Sr. Irla i el Diputat Sr. Casademont; els Srs. Jaumandreu i Cepero; Sr. Lluçà Vidal; Sr. Subias; el Diputat i Secretari al Parlament Català, Sr. A. Dot Arxé; l'alcalde, Ferran Casabó; els Consellers Aubert, Calm, Casademont, Legares, Descals i Ras; el Capità de la Guàrdia Civil, el Caporal de Partit del Sometent, Sr. Joan Iglèsies; el Gerent local, Sr. Tarrús; representacions dels Bancs locals; els corresponsals literaris; Rossell per «El Dia Gráfico», J. Ortíz, en representació de «La Publicitat», Miquel Pagès de «La Ciutat d'Olot», Armengol de «El Deber», i J. M. Mir Mas de Xexàs de «La Humanitat» i «Esquerra» i altres que ara no recordem. Una vegada inaugurat el local, instal·lat al Passeig de Blay, la comitiva es dirigí a la Casa Comunal, on el Sr. Serra i Moret dirigí la paraula als assistents remarcant la finalitat social de la Caixa d'Estalvis. Li contestà el batlle F. Casabó.

Autoritats, Consellers, premsa i altres invitats, foren obsequiats amb un àpat al paratge de la Font Moixina.

J. CASADEMONT

DENTISTA

OLOT

Pàrroco Ferrer, 8

EXCURSIÓ A BAGET. Diumenge passat, dia 10, la Joventut d'Esquerra Republicana de Catalunya i el Grup Femení d'Olot, junt amb altres ciutadans, en nombre de 50, que volgueren acompanyar-los, feren una excursió a l'hospitalari poble de Baget, encara isolat per manca de la carretera que tan necessita aquell municipi,

carretera que se'n ha parlat molt però que encara està per fer, mercès a la negligència dels governants.

Ja no cal dir que a l'arribar al poble, -després de tres hores de caminada- foren ben acollits pels nobles ciutadans d'aquella encontrada, els quals reberen els excursionistes amb gran franquesa i cordialitat autènticament catalanes. Entre els qui acudiren a saludar als visitants hi havia l'alcalde J. Dunyach, el Conseller J. Dorca, el Cos de Carabiners allà destacat i la gentil mestressa del poble N'Antònia Gil.

Abans de dinar, alguns joves i senyorettes de les Joventuts d'E. de C. d'Olot, celebraren una festa íntima a l'aire lliure, de caire literari-artístic que feu les delícies dels habitants de Baget. A la tarda, al local d'E. R. de Baget, els companys Iglèsies i Mir Mas de Xexàs, que acompanyaven als excursionistes, dirigiren uns quants mots als bagetins, remarcant-els-hi l'interès que tenen de què sigui una realitat la carretera que de dret han de posseir, ultra altres paraules plenes de fervor republicà. L'alcalde i el President del Centre donaren les gràcies per la visita, retornant els excursionistes molt entusiasmats.

Camises, Trajos de Bany, Articles d'estiu per senyora, home i nen

CAMISERIA PUJOLAR

NECROLÒGICA. El passat dia 4, morí, en aquesta ciutat, el pare dels benvolguts companys Fèlix i Joaquim Carbona. L'acte de l'enterrament fou assistit d'una gran gernació degut a les bones i extenses simpaties del traspasat. Desitgem als amics Fèlix i Joan i demés familiars una reconfortant consolació i els fem pública afirmació de la nostra pena.

MALALT QUE MILLORA. Es troba ja en franca convalescència, de la malaltia que venia sofrint, el culte Professor i Director d'aquest Grup Escolar d'Olot, Sr. A. Rodeja. No cal dir com ho celebrem bo i desitjant-li un complet restabliment.

CINEMA IDEAL PARK

PRESENTARÀ demà diumenge, una altra pel·lícula de qualitat, interpretada per la simpàtica parella

secundats pels grans artistes NILS ASTHER i LEWIS STONE.

Ple de fortes emocions, ofereix aquest film, junt amb una dramàtica intriga amorosa, una magnífica presentació i una interpretació insuperable.

També en el mateix programa del diumenge, aquest Cinema presentarà a la guapa i famosa CLARA BOW en el film

HOOPLA

secundada de PRESTON FOSTER, MINA GOMBELS i R. CRONWELL.

Un bell idil·li en l'ambient d'un circ-fira.

Un programa colossal en tots conceptes!!

DISSABTE VINENT!

Compreu el segon exemplar de

ESQUERRA

que, a més d'una extensa informació política i local, contindrà el nou horari dels Ferrocarrils.

Revolució en FOTOGRAFIA

!!Sempre de les millors marques!!

Rodets pel·lícules KODAK i AGFA
6x9 de 8 exposicions ULTRA RAPIDA a
2'35 pessetes amb revelat comprès.

SECCIÓ REPORTATGE

venent-se postals al preu de 30 cèntims

SERRADELL

Plaça de la República, 4

OLOT

TEATRE PRINCIPAL - Diumenge 17 juny

DIABLOS CELESTIALES

una producció dinàmica i d'emocionant argument
interpretada per SPENCER TRACY i A. Dvorak

CAMARADAS A BORDO còmica per Lupino Lane
PIANOS A PLAZOS, interessantíssim dibuix sonor

EL ADIVINO un formidable film dramàtic d'èxit assegurat.

Intèrprets: Warren WILLIAN i Constance CUMMINGS

ESTEVE MOLAS TRAFI

ARTICLES ELECTRICITAT - LA CASA
MÉS BEN ASSORTIDA EN JOGUINES

RADIO - DISCOS - MUSICA
GRAMÒFONS - FOTOGRAFIA

CLIVILLERS, 21
OLOT

MAGATZEMS
DE NOVETATS

CASA NYERA

JOAN GUITART

La Casa de les Novetats
¡Preus sense competència!

CARRER DE L'AIGUA, 10
OLOT

SANT ESTEVE, 27
OLOT

S
A
S
T
R
E
R
I
A

JAUME
ISERN VIDAL

ELEGANCIA
EN EL TALL

Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya

Operacions que realitza:

ESTALVI A LA VISTA - ESTALVI A TER-
MINI - COMTES D'ESTALVI - COMPTES DE
CONTRIBUENT.

OFICINES CENTRALS

BARCELONA: Palau de la Generalitat de Catalunya

SUCURSALS

GIRONA - Plaça de l'Oli, 1
TARRAGONA - Apodaca, 3
LLEIDA - Carme, 28
BADALONA - Francesc Layret, 149
IGUALADA - Born, 2
VILANOVA I LA GELTRU - Rambla Macià, 1
S. FELIU DE GUIXOLS - Rambla Antoni Vidal, 35
FALAFRUGELL - Santiago Rusiñol, 9
SOLSONA - Plaça Sant Joan, 7
OLOT - Passeig de Blay, 45 - Telèfon, 131

FARMÀCIA i
PERFUMERIA

LABORATORI
D'ANÀLISIS

ORINA, SANGS, ES-
PUTS, SERO-REACCIÓ
WASSERMAN, ETC.

JOSEP M.^a

LLACH

QUIMIC - FARMACÈUTIC

PLAÇA DE LA REPÚBLICA
MÀRTIRS DE JACA, 1
NOVA SANT ANTONI 12

TELÈFON, 23
OLOT

RENDIMENT
ECONOMIA

SERVEI RADIOTECNIC

EL MILLOR TALLER per a la reparació i ajustatge d'aparells de RADIO de tota classe

No dubteu!...

per poder tenir la seguretat d'un bon Servei Tècnic de Reparacions Elèctriques, Aparells de precisió i instal·lacions, forçosament heveu de dirigir-vos a l'acreditadíssim establiment olotí

LA RADIO TECNICA

NOM DE GARANTIA

Venda d'articles d'electricitat de fantasia - Bombetes elèctriques des de 90 cèntims - Llums de menjador i rebedor des de 10 pessetes - Materials elèctrics a preus de fàbrica - Fogons i planxes elèctriques des de 12 pessetes.

Bellayre, 24 (Santo Negro) OLOT

EL SERVEI RADIOTECNIC, dirigit pel competent electrotècnic J. FREIXAS CUSCÓ, especialitzat amb Aparells Radio-receptors, disposa d'un completíssim equip d'instruments de precisió per a l'anàlisi, assaig, reparació i aliniació d'aparells Superheterodins, receptors per automòbil, extra curtes i amplificadors de tots els dissenys, marques i models. - Subministre d'accessoris i vàlvules per a receptors.

Sempre!...

que tingueu qualsevol averia al vostre aparell de Radio, heu de tenir present que aquesta casa és l'única a Olot que us garanteix la normalitat i assegurança d'un treball perfecte.

IMPORTANT: Degut al sensible que és un aparell de Radio, aquesta casa recomana no deixar que el vostre aparell sigui transportat per vehicles, ja que desmereixen els materials i representa una altra averia dintre poc temps. ¡Deixeu que la reparació sigui feta a la localitat!!